

слободны жителе въ царщинѣ-тѣ далѣ правдины като на римскы-ты гражданы (да събира повече даване). Наслѣдникъ-тѣ му *Гелиогабалъ* е прочють само по това, че надминѣлъ всичкы-ты римскы мѣстители съ пороци-ты си и съ рассыпничество-то си.

Гелиогабаловый браточядѣ *Александръ Северъ* (222—236 г.) былѣ много просвѣщенъ и пѣргавъ царь. На негово врѣмя въ Азиѣ ся показали новы врагове на Римляны-ты. Перси-ти подѣ главатарство на Артаксеркса отхвърлили владычество-то на Партяны-ты и намѣсто Партянско-то царство нагласили Новоперсидско. Артаксерксъ дору искалъ да отняме отъ Римляны-ты и Малѣ Азиѣ, за да поднови персидскы-ты прѣдѣлы, които имало на врѣмя-то на Кыра и Дария Истаспа. Затова Александръ Северъ ималъ съ тѣхъ опоритѣ войнѣ. Между това, кога Перси-ти налитали отъ истокъ, Германци-ти отъ день на день стѣснявали сѣверны-ты крайнины на царство-то. Александръ Северъ, кога былѣ на войнѣ срѣщо Германци-ты, былѣ убитъ отъ побунены-ты си войници, които го не обычали за пѣргавинѣ-тѣ му.

Слѣдѣ това настанѣлъ най-размирный периодъ на римско-то царство. Войници-ти непрѣстайно въскачвали и свалили царе-ты. Най-сетнѣ въ много области главатаре-ти на войскѣ-тѣ станѣли независимы владальци: подигнѣлися страшны размирици. Тоя размирный периодъ траѣлъ токо-речи доклѣ сѣднѣлъ на прѣстола Деоклетианъ (285 год.)

Деоклетианъ, родомъ отъ Далмациѣ, былѣ отъ простъ родъ: баща му ослободенъ невольникъ. Той съ ума си и съ пѣргавинѣ-тѣ си достигнѣлъ пръвѣ чинъ въ войскѣ-тѣ, и най-сетнѣ былѣ избранъ царь. Той разбралъ, че единъ заповѣдникъ не може да пази миръ въ таково голѣмо царство, и въ сѣще-то врѣмя да чюва крайнины-ты му отъ вѣйкашны врагове. Затова Деоклет (анъ отрядилъ за свой помощникъ прѣятеля си Максимиана; нему далъ западнѣ-тѣ полвинѣ отъ царство-то, а за себеси оставилъ источнѣ-тѣ; послѣ поста-